

РЕШЕНИЕ

№ 1316

гр. София, 02.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12262** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. Б., срещу решение № 307 от 30.09.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 45, ал.3 от Закона за промишления дизайн се заличава регистрацията на ПД с рег. № 8798 „Бутилка стъклена“.

В жалбата се твърди, че не са налице дизайни, които да са станали общодостъпни и да са опорочили новостта на процесния преди датата на регистрацията му – 21.01.2019г. Представените разпечатки от вестници и интернет страници, които да установяват съществуването на такива дизайни, не са заверени и нямат достоверна дата. Датата, посочена на интернет страниците, може да се редактира. Няма и регистрирани такива дизайни преди процесния, още по-малко като промишлени. Противопоставените марки на процесния не са идентични с него и създават различно впечатление у информирания потребител. Налице е различие във формата – надлъжно оребряване на противопоставената бутилка и по-голямо съотношение между основата на бутилката и удължената част. Има разлики и в размера и обема на дизайните. Освен това процесния дизайн има два графични елемента – две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка, които го правят отличителен. Поради това информираният потребител го възприема по различен начин от останалите, т.е. същият е оригинален. Дизайнерът не е разполагал с достатъчно свобода при изработване на етикета на бутилката, като е бил ограничен от всеобщо приетото, че етикетите на минералната вода с в бял и син цвят, а на изворната вода – в розов.

Същото се отнася и до използваните думи, защото дизайнерът е длъжен да обозначи географския произход и вида на продукта. По този начин потребителят се ориентира не само за произхода на водата, но и за нейния състав. Относно приложението на чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД, противопоставената марка е комбинирана и касае продукти, различни от бутилирана минерална вода. Липсва сходство и на знака на сравняваните марка и дизайн, защото същият се отнася до географския произход на стоките и не може да послужи за забрана за използване съгласно чл. 16, т.2 от ЗМГО. Предвид изложеното се иска отмяна на процесното решение. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществуването на спора.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство /ПВ/, в писмото, с което е изпратена административната преписка, оспорва жалбата. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна - [фирма], в становище от 01.02.2021г. оспорва жалбата. Сочи, че процесният дизайн е идентичен на дизайна на зелената стъклена бутилка от 300мл, в която се разпространява газирания минерална вода „М.“ и се различава само по цвета от дизайна на другата стъклена бутилка, в която се разпространяван изворната вода „М.“, като двата дизайна на ЗС са станали общодостъпни преди датата на подаване на заявката от жалбоподателя. Цветът не е съществен елемент, поради което е налице идентичност на дизайните. Процесният дизайн не е и оригинален, защото цялостното впечатление, което създава у информирания потребител, не се различава от това, което създават бутилките на водите „М.“. Съществен елемент е думата М., изписана на латиница, както и изображението на планински масив с три върха, които се повтарят. Същото важи и за други по-дребни детайли като форма, размери, цялостна композиция, по които си приличат. Дизайнерът на процесния дизайн е имал свобода да използва каквито желае форми, размери, цветове, композиция и оформление. Същото се отнася и до надписите, които могат да се изпишат, оцветят и позиционират по различен начин. Аргументите относно етикетите не са относими към настоящото производство. Правилно е приложен и чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД, защото ЗС притежава по-ранна търговска марка на ЕС – словна за стоки в клас 32. Налице е фонетично, визуално и смислово сходство между тази марка и процесния дизайн, дължащо се на словния елемент М.. Марката е регистрирана за всякакви видове бутилирана вода, и се използва като надпис или лого върху опаковката на стоката, в случая бутилка. Следователно е нормално притежателят на марката да забрани използването ѝ върху стоките на жалбоподателя. Липсва противоречие с чл. 16, ал.2 от ЗМГО, защото притежателят на марката не забранява използването на знак, отнасящи се до географския произход на стоките, а защитава правата си върху марката. Всички представени в административното производство доказателства в подкрепа на горните твърдения са датирани и заверени. За датите от интернет сайтовете е използвана платформата на Интернет архив, а за тези на вестниците – датата, на която е излязъл съответния брой. Поради това се иска отхвърляне на жалбата. Претендират се разноси по списък.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят притежава промишлен дизайн рег.№ 8798 – 1бр. съгласно изображенията на л.237 и 238. Д. е заявен на 21.01.2019 г., регистриран е на 08.02.2019 г. и е със срок на закрила до 21.01.2029г. По делото е представено

Свидетелство за регистрация на промишлен дизайн на л. 239 и изображения към него. Видно от същите, изображение №1 представлява основен изглед на бутилка стъклена, а изображение №2 – частичен изглед на бутилка стъклена.

В ПВ е постъпило искане от [фирма] с вх.№70-11-7551 от 25.04.2019 г. за заличаване на регистрацията на промишлен дизайн № 8798. В искането се твърди, че посоченият дизайн е регистриран в противоречие с изискването за новост и оригиналност. Заинтересованата страна счита, че атакувания дизайн не е нов, тъй като е идентичен с дизайна на стъклена бутилка от 300мл, в която се разпространява от години газирана вода „М.“, като е налице съвпадане във всички техни съществени елементи – форма и гърло на бутилките, формата на горната част и връзката с гърлото, пропорциите, цветовете, детайлите като извивки, стеснения, релефни елементи. Дизайн с рег. № 8798 не е и оригинален, защото създава същото цялостно впечатление у потребителя, както по-ранните дизайни на ЗС, вкл. бутилката 300мл изворна вода. Различният цвят на двете бутилки не е съществен елемент. На следващо място ЗС посочва, че притежава марка на ЕС с рег. №[ЕИК] - словна, заявена на 13.05.2016г. и регистрирана на 31.08.2016г. за стоки от клас 32, вкл. минерални и газирани води. Знакът на марката е думата „М.“, която се съдържа в процесния дизайн, макар и на латиница. Над този знак има планински масив с три върха, който е изобразен релефно в долната част на бутилката – предмет на процесния дизайн. Следователно налице е визуално, смислово и фонетично сходство между тях. Това дава право на ЗС да забрани използването на този дизайн. Поради това се иска заличаване на регистрацията му. В подкрепа на горното са представени данни за регистрацията на марка на ЕС с рег. №[ЕИК]; заверени извадки от интернет страницата на ЗС, в които присъстват бутилки на газирана минерална вода и изворна вода „М.“, като на л. 212-214 е посочен архив на страницата от дата 08.07.2017г., на л. 223 – архив към 15.09.2015г.; разпечатки от вестници „Стандарт“, „24 часа“, „Новините“ на л. 225 – 227 с дата 31.08.2018г. и 22.08.2015г.

За разглеждане на искането е назначен състав съгласно заповед № 417 от 17.05.2019г. на председателя на ПВ. В рамките на предоставения срок за възражение, жалбоподателят в настоящото производство е подал такова на 19.09.2019г., в което сочи, че молителят не противопоставя регистрирани по-ранни дизайни, а твърди, че има такива, станали общоизвестни преди датата на процесния дизайн. Представените от него доказателства в тази посока обаче не са документи, поради което не следва да се взимат предвид от административния орган. Относно марката се сочи, че не може да се забрани използването на знак за географски произход на стоките. На 03.10.2019г. е депозирана молба – допълнение към отговора, с която се представят допълнителни доказателства за притежаваните от жалбоподателя имоти в землището на [населено място], разрешително за водовземане от подземни води на [фирма], протоколи от изпитване на водата и нейния състав, геоложки данни и карти. На 02.12.2019г. жалбоподателят е представил допълнителен отговор, в който излага сходни съображения на тези в отговора от 19.09.2019г. като оспорва представените интернет извадки, защото изхождат от ЗС.

По възражението е депозиран отговор от [фирма] от 20.01.2020г., в който се посочва, че жалбоподателят описва и оценява погрешно отделните елементи в състава на своя дизайн, което не води до извод за различия между него и дизайните на ЗС. Освен това авторът на дизайна е имал пълна творческа свобода да изобрази както желае връзката с конкретен планински или географски регион. Вместо това той е избрал да го

направи със същите релефни елементи от бутилките на ЗС. Формата на бутилката е същата, при условие, че авторът на дизайна не е ограничен по никакъв начин в свободата си да избере различна форма – конусовидна, цилиндрична, и т.н. Липсата на разлики води до сходно общо впечатление у потребителя с това, което оставят дизайните на ЗС. Що се отнася до възраженията относно датите на представените от ЗС документи, същите се установяват чрез архива на интернет страницата на ЗС и представляват годно доказателствено средство за датата на оповестяване на дизайн в интернет, тъй като разпечатките на екрана съдържат определена дата или информация за актуализациите на уеб страницата.

Въз основа на представените доказателства становището на отдела по спорове е, че искането е основателно. В този смисъл е и оспореното решение на председателя на ПВ, в което е прието, че преди датата на подаване на заявката за регистрация на процесния дизайн – 21.01.2019г. има общодостъпни дизайни на ЗС, като публикувани и разгласени в интернет страницата ѝ и във вестници, издавани в РБългария. Информацията от интернет сайта на ЗС се счита за общодостъпна от дата на публикуването ѝ в сайта, тъй като достъпът до същия е неограничен. За дата на публикацията в интернет се приема съдържаща се в разпечатката на екрана на дадена уеб страница определена дата или индексиранията дата, зададена на уебстраницата от търсачките. Тази дата може да бъде проверена чрез Интернет архив, копие от който се пази в А. библиотека. За релевантна дата на разгласяване на информацията от този архив си счита датата, която се вижда в горния десен ъгъл на страницата, където една под друга са изписани месецът, деня и годината. За такива са приети разпечатките на л.212 с дата 08.07.2017г. и статията на л. 223 от 15.09.2015г. За годни доказателства са приети и разпечатките от страници на вестници на л. 225-227. Въз основа на тях ответникът е направил извод, че няма разлика между процесния дизайн и общодостъпните дизайни на стъклени бутилки за газирана вода и изворна вода на ЗС. Установени са общи елементи: еднаква форма на бутилките, три участъка в тялото, еднакъв диаметър, еднакви релефни орнаменти и рисунък, разположени еднакво, едноцветност. Поради това е направен извод за идентичност на сравняваните дизайни. Що се отнася до оригиналността на процесните дизайни, при преценката ѝ ответникът е определил кръга на информиранияте потребители на процесните продукти като особено внимателен потребител, който е запознат с дизайните им. Според ответника дизайнерът на процесния дизайн на стъклена бутилка е разполагал с голяма свобода при създаването му. Стъклената бутилка е предназначена за съхранение на течност – вода, като надписите върху нея се свързват с минералните и изворни води на [населено място]. Информираният потребител познава особеностите на външния вид на бутилките, както и с дизайна на други стъклени бутилки със същото предназначение, които са разпространени в търговската мрежа. Формата на бутилката и рисунъкът обаче могат да бъдат различни, като единственото ограничение е да могат да съхраняват течност. В случая дизайнерът не се е възползвал от тази си свобода, вследствие на което дизайнът създава същото впечатление у потребителя, както и дизайните на ЗС. Поради това процесният дизайн не отговаря на изискването за оригиналност. Относно приложението на чл. 29, ал.2, т.2 от ЗМГО, ответникът е установил, че марка с рег. №[ЕИК] на ЕС, словна, е заявена на 13.05.2016г., т.е. преди процесния дизайн. Същата е регистрирана за стоките от клас 32, вкл. „Изворна и минерална вода“, за които е предназначен продукта „бутилка стъклена“, за която се прилага процесния дизайн. Следователно е налице идентичност

на стоките, за които е регистрирана тази марка, и стоките, за които се използва процесния дизайн. Налице и сходство на знака М. върху бутилката на жалбоподателя, както и на фигуративния елемент, състоящ се от три планински масива, изобразен релефно върху нея. Същите фигурират в знака на по-ранната марка на ЗС. Това е основание притежателя на марката да забрани предлагането на пазара на стоки в стъклени бутилки с външния вид на процесния дизайн.

По делото е изслушано заключение на съдебно-маркова експертиза. При анализа на видимия външен вид на дизайн с рег. № 8798 вещото лице е установило, че същият е на бутилка стъклена 300мл с релеф М. отстриани на дъното, над който е разположен релеф, наподобяващ планини. Бутилката е в зелен цвят, с форма, състояща се от две части – долна с цилиндрична форма, и горна – конусовидна. Известните дизайни на ЗС са такива на стъклена бутилка 300 мл за естествена газирана минерална вода – зелена, и стъклена бутика за изворна вода – бяла (прозрачна). Формата им се състои от две части - долна с цилиндрична форма, и горна – конусовидна. В долната част е разположен релефен надпис М., над който е разположен релеф, наподобяващ планини. В горната част е разположен етикет с надпис М. и изображение на планини над него, които наподобяват формата на релефното изображение в долната част на бутилката. Тези дизайни са станали общодостъпни чрез публикации в интернет от 08.07.2017г., приложени на л.212-220 по делото, които вещото лице намира за годно доказателство, тъй като самия линк съдържа датата в себе си, а и поради направената лична проверка на архива от самото вещо лице. Публикациите съдържат изображенията на посочените бутилки на ЗС, като от тях е видно, че са идентични с изображението на процесния дизайн и създават цялостно идентично общо впечатление, обусловено от съпадението на основните им елементи. Следователно дизайнът на жалбоподателя не е нов и не е оригинален. Същият е изводът и при сравнението му с изображението на бутилка от бяло стъкло за изворна вода М., публикувана в разпечатка от сайта на ЗС от 15.09.2015г. – стр.222-224. Вещото лице е направело проверка в архива на сайта и е установило, че копие от страницата е запаметено на 11.07.2018г., т.е. отново преди датата на 21.01.2019г. При сравнение с извадките от вестници на л. 225-227 от делото с изображение на бутилка с газирана минерална вода и бутилка с изворна вода вещото лице е достигнало до същия извод. Той е базиран не само на сравнението между характерните особености на процесния дизайн и тези на ЗС, но и на вниманието, което информираният потребител проявява при избора на бутилирани води. Що се отнася до свободата на дизайнера на бутилки, тя е ограничена само от възможностите на използвания материал – стъкло и от техническото изискване за куха вътрешност, в което да могат да се съхраняват течности. В тази връзка вещото лице е представило в табличен вид различни видове бутилки за минерални води, които показват разнообразните дизайни на тези бутилки по отношение на формата и цвета. Поради това в случая свободата на дизайнера на дизайн с рег. № 8798 е била достатъчно голяма и малките разлики не са достатъчни за създаването на цялостно различно впечатление у информирания потребител. В случая процесния дизайн се различава от тези на ЗС по това, че по-ранните дизайни имат етикет в горната част на бутилката,

но основните им характеристики – форма на бутилката, цвят, релефни орнаменти, са идентични. Поради това създават еднакво общо впечатление у информирувания потребител – професионалист (търговец на едро), краен потребител. Освен това вещото лице е установило по-ранна марка „М.“ на ЗС с рег. №[ЕИК] на ЕС, словна с дата на заявяване 13.05.2016г., регистрирана за стоки в клас 32, в който попадат минерална, изворна и газирана вода, бутилирани води за пиене. Същите имат връзка с продукта, към който е приложим процесният дизайн. Вещото лице е установила и друга по-ранна марка на ЗС, която обаче е регистрирана за стоки от други класове, които обичайно не се предлагат опаковани в бутилка, поради което не я обсъжда. Относно марка „М.“ на ЗС с рег. №[ЕИК], вещото лице счита, че тя насочва потребителя към известното географско място. това обаче не е пречка ЗС да забрани използването на процесния дизайн поради идентичния му знак с тази марка. Това е така, защото дизайнерът му е разполагал с неограничена свобода при създаването на бутилката, и използването му във вид, идентичен с този на по-ранни дизайни или марки, противоречи на добросъвестната търговска практика, обърква потребителите и може да доведе до неоснователно обогатяване за търговеца, който използва по-късния дизайн.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи: Жалбата е допустима като подадена от лице с правен интерес срещу акт, подлежащ на съдебен контрол в установения в чл. 49 от ЗПД срок – жалбата е подадена на 08.12.2020г., а оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 05.10.2020г. (л.13 от делото). Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентния административен орган, в установената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Надлежно са разменени книгата между страните, изразените от тях възражения и становища са обсъдени от административния орган.

Искането за заличаване е подадено на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 и 3 и чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД, които съдът ще разгледа последователно. Според чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗПД регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с чл. 3 или чл. 11, ал. 1. В чл.11, ал.1 от ЗПД е предвидено, че се регистрира дизайн, който е нов и оригинален. Според чл.12, ал.1 от ЗПД дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета, не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин където и да е по света. В ал.2 на същата разпоредба е предвидено, че дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи. Според чл. 13 от ЗПД дизайнът се счита за оригинален, ако цялостното впечатление, което той създава в информирувания потребител, се различава от цялостното впечатление, което създава дизайн, станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация или когато се претендира за приоритет преди датата на приоритета. При преценка на оригиналността се взема предвид степента на свобода на

дизайнера при създаването на дизайна. Съгласно чл. 29, ал.1, т.3 от ЗПД регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрацията, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността.

На първо място, регистрацията на дизайн с рег. № 8798 е заличена поради неотговаряне на изискването за новост и оригиналност. Съдът намира този извод на ответника за правилен и обосновен. От експертизата се установи, че са известни и общодостъпни чрез публикации в интернет и печатни издания дизайни на стъклени бутилки за газирана минерална вода М. и изворна вода М., чиято форма, цвят, релефни орнаменти, надписи и изображение не се различават съществено от тези на дизайна на жалбоподателя. Твърдените от жалбоподателя различия във формата – надлъжно оребриване на противопоставената бутилка, по-голямо съотношение между основата на бутилката и удължената част, наличие на два графични елемента – две стрелки и стилизирано изображение на човешка ръка, не се потвърждават нито при прегледа на изображенията на дизайните, нито от заключението на вещото лице. Поради това и цялостното впечатление, което оставя у информирания потребител дизайн с рег. № 8798 не се различава от това, което оставят по-ранните дизайни. Липсва изискване по-ранните дизайни да са регистрирани, достатъчно е само да са общодостъпни. Неоснователни са твърденията в жалбата, че въпросните публикации не са годно доказателство за общодостъпност на дизайните на ЗС преди датата на заявяване на дизайна на жалбоподателя. В линковете, посочени в горния десен ъгъл на разпечатките от Интернет страницата на ЗС се съдържа датата, към която са били с това съдържание, а и вещото лице при извършената самостоятелна проверка на архива им, е установило същата дата. Копията от страници на печатни издания в горния ляв ъгъл съдържат датата, на която съответният вестник е излязъл от печат. Разпечатките са заверени с подпис на адвокат М. Н.. Поради това същите имат характера на писмени доказателства по смисъла на чл. 187 от ГПК за посочените в тях обстоятелства – в случая изображението на двете бутилки 300 мл на ЗС. На информираните потребители – консуматори и търговци, е добре известно изобилието от подобни продукти на пазара, както и фактът, че могат да произхождат от едно и също географско място, но да се предлагат от различни бутилиращи компании. Относно свободата на дизайнера, съдът споделя извода на ответника, че същата е неограничена по отношение на бутилката. Неоснователни са доводите на жалбоподателя в тази посока, защото същите касаят свободата при изработване на етикета на бутилката, т.е. са неотнормирани към правния спор. Съществена за него е само свободата на дизайнера на бутилката, която е неограничена по отношение на формата, цвета, релефа и т.н. Същото се потвърждава като от заключението на вещото лице, така и от публично известните различни форми на бутилки за минерална и изворна вода на пазара. Поради това цялостното впечатление у крайните потребители

на процесния дизайн е същото като това за по-ранните дизайни. От изложеното следва, че са налице предпоставките на посочените по-горе правни норми, поради което изводът на административния орган, че процесният дизайн не е нов и не е оригинален, е правилен.

На второ място, съгласно чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД регистрацията се заличава по искане на лице с правен интерес, когато използването на дизайна може да бъде забранено на основание на по-ранно право на индустриална собственост на това лице, което се ползва от закрилата по друг закон. В случая е налице словна марка на ЕС с рег. №015440531 М., заявена от ЗС на 13.05.2016г. и регистрирана на 31.08.2016г. за стоки от клас 32. В този клас са включени безалкохолни напитки, минерална, изворна и газирана вода, бутилирани води за пиене и др., които обичайно се предлагат за продажба в бутилки. Следователно изводът на ответника, че тези стоки имат връзка с продукта, към който е приложим процесния дизайн, е правилен. Вярно е, че знакът на марката насочва потребителя към известно географско място, чието наименование може да бъде използвано и от други притежатели на права на интелектуална собственост, стига това използване да не противоречи на добросъвестната търговска практика. Този извод произтича от чл. 16, т.2 от ЗМГО, според който притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика, на знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите. В случая липсата на новост и отличителност на дизайна на жалбоподателя подвеждат потребителите, че закупуват стоки на ЗС, което може да доведе до неоснователно обогатяване на жалбоподателя за сметка на ЗС. Подобна възможност противоречи на добросъвестната търговска практика, поради което ЗС разполага с правото по чл. 29, ал.2, т.2 от ЗПД, и заличаването на дизайн с рег. № 8798 на това основание също е законосъобразно.

С оглед изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на оспореното решение и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разносните са в тежест на жалбоподателя. Жалбоподателят следва да заплати на ответника сумата от 200 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 78, ал.6 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованата страна се дължат разноски в размер на 720 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено по банков път съгласно платежно нареждане на л. 306.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2, чл.143 ал.3 и ал.4 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], чрез адв. Б., срещу решение №

307 от 30.09.2020г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентното ведомство на Република България сумата от 200 лева, представляваща възнаграждение за процесуален представител.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] сумата от 720 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: